

Beogradsko Novine

Br. 111.

BEOGRAD, utorak 24. aprila 1917.

Izazl: dnevno u jutro, ponedjeljkom poslijepodne.

Pojedini brojevi:

U Beogradu i u krajnjem zapadnijem od a. i kr. Šeta po cijeloj od	8 sati	K 1-2
U Hrvatskoj-Slavoniji, Bosni-Hercegovini i Dalmaciji po cijeloj od	10 sati	K 2-3
Izvan ovog područja po cijeloj od	12 sati	K 3-4
Oglas po cijeniku.		

Mjesečna pretplata:
 U Beogradu i u krajnjem zapadnijem od a. i kr. Šeta za vječerni i sljepši početku K 1-2
 U Beogradu na dostavu u hrvatskoj posti K 2-3
 U Hrvatskoj-Slavoniji, Bosni-Hercegovini i Dalmaciji K 2-3
 U ostalim kraljevima Austro-ugarske monarhije K 2-3
 U inozemstvu K 4-5

Oglas po cijeniku.

Uredništvo: BEOGRAD, Vuka Karadžića ul. broj 10. Telefon broj 83.
 Uprava i primanje protplate. Topličin venac broj 21. Telefon broj 25.
 Primanje oglasa Kneza Mihajla ul. broj 38.

Godina III.

Ratni Izveštaji.

Izveštaj austro-ugarskog glavnog stožera.

Kb. Beč, 23. aprila.

Na njednom od triju bojišta nema ništa značajnijega.

Zamjenik glavnog generalnog stožera pl. Höfer, podmačaš.

Izveštaj nemackog vojnog vodstva.

Kb. Berlin, 23. aprila.

Zapadno bojište:

Front prijestolonasljednika Rupprechta bavarskog:

Između Loosa i željeznice Arras-Cambray trajala je i juče topnička borba. Sjevero-zapadno od Lenza provalile su engleske jurišne čete u naše prve rovove u širini od 500 metara; protivnapadajućim one su opet izbačene. Topnička je vatra bila i u noči snažna. Jutros su poslije bunaarske vatre započele na širokom frontu pješačke borbe.

Front njemačkog prijestolonasljednika:

Prije podne pojačala se topnička djelatnost samo istočno od Soissons-a. Počevši od poslijepodne vodi se uzduž Aisne i u Champagni borba. Između topničta opet se pojačanom žestinom. Borbe sa ručnim granatom odigrade su se samo na uzanom području zatrebla Chemin-des-Dames; jaki se francuski napadaju sjevero-istočno od La Ville-aux-bois slomio uz velike gubitke za neprijatelja. Između Prossesa i sulpske nizine nješa preduzeći napadaju donijeli neprijatelju nikakvih prednosti. Zarobili smo u brdima jugozapadno od Moronvilliers-a i provalom u francuske položaje južno od St. Marie-a-u-Py preko 50 neprijateljskih vojnika.

Front vojvode Albrechta Württemberskog:

Nema ničeg novog.

Naši su letači svojim metcima zapalili 4 neprijateljska vezana balona, a u vazdušnoj borbi oborili 11 neprijateljskih letelica. Kapetan baruna Richthofena ostao je u vazdušnoj borbi pobijednikom 46. put, a poručnik Wolff 20 puta. Lovačka vazdušna eskadra

kapetana baruna Richthofena oborila je do juče 100 neprijateljskih letelica.

Istočno bojište:

Više je puta rusko topničtvu gadjalo žestokom vatrom naše linije. Naše je topničtvu ovu vatu snažno uzvraćalo. Na bacanje bombi ruskih letača kod Lide odgovorili smo vazdušnim napadačem na Moldecano i Turez (sjevero-zapadno odnosno jugozapadno od Minska).

Mađedonsko bojište:

Na istočnoj obali Vardara i jugozapadno od dojranskog jezera žestoka topnička vatra, iza koje su Englezi samo na dojranskom jezeru prešli na napadaj. Taj su napadaju suzbile bugarske čete. U ovu je borbu ušla i jedna od naših letačkih eskadra.

Prvi zapovjednik glavnog stana pl. Ludendorff

Odluka.

Što više napreduju unutarnji događaji u Rusiji, to se jasnije iz ogromnoga niza pitanja, koja su ondje iznenada izbila na površinu, ispoljava slika stvarnih odnosa. Iznenadni rusk prevar, koji nas je sam po sebi interesovan samo kao nezdravi pojав vremena, zadobio je više značenja zbog toga, što se on posvuda dovodi u vezu s ravnim završetkom sadanjega svjetskog rata. Različni radnički i vojnički odbori izjavili su se odmah na početku nove ere za utanacanje separatnoga mira, pa je izgledalo, da će to urodit u zbilji ozbiljnom posljedicom. Svijetom su se raširivale najraznovrsnije glasine, muževi su kao Kerenski i Čajdže iznenada stajali u središtu sveopštег interesa kao slavljeni apoštoli mira. No vrijeme, koje je proteklo od prvog plamenja ruske revolucije, naučilo nas je, da ne uzinamo sve, što se o tim apoštolicima mira javlja, kao govoru činjenicu. I ovu su naime radikalni „usrećitelji svijeta“ postepeno napuštali jednu tačku svoga programa za drugom, dok su najzad, kako bar izgleda, skrenuli posvema na onu stazu, koju su im odredili vlastodršci na Temsi. Prema najnovijim glasovima,

čini se, da su i ti reformatori svijeta predobiveni za snažan nastavak rata i da je za njih pitanje mira postalo nešto, što mogu i snijati da riječi samo u sporazumu sa svojim saveznicima. Dakako, za njih ostaje i dalje glavna stvar njihovo stranačko-političko stvarište. S tega razloga mobilisu oni socijalne demokrate polovine svijeta, te nogama i rukama rade oko sastanka jedne konferencije za mir, koja prije svega imade da doneše praktične koristi njihovim idejama. Kad toga oni posvema zaboravljaju, da gospoda „drugovi“ na Seini idu za sasmu drugim ciljevima, a da oni drugovi, koji su preko noći zagrejani socijalnim idejama u Engleskoj, nemaju ni volje ni moći, da ostvare programe, s kojima Lloyd George nije sporazuman. Zbog toga ne ostale od ruske revolucije, koja je inscenirana sa tolikim neizmjernim krvavim žrtvama ništa, što bi moglo bitnije uticati na dalji tok svjetskih događaja. Jedina korist, koju središnje vlasti imaju od ruske revolucije jeste privremeno oslabljenje neprijateljskog fronta, budući da snage jedne zemlje, koje se uništavaju u unutarnjem krizizma, ne mogu pod sadašnjim prilikama da uspješno djeluju i prema spolu, te da na bojnom polju doprinesu do odlučnih uspjeha.

Ali odluka će tako u prikos tog da padne! Ta će odluka proizći — ako ne varaju svi znaci — iz velikog rvanja na zapadnom bojištu i time dovesti do logičnog zaključka ogromne borbe, koja je u glavnom borba između Engleske i Njemačke. Izgleda da bi Velika Britanija radije pozdravila kojačnu odluku spora na bojnim poljima sjeverne Francuske — za koju se sad borl svim svojim silama, što su joj na raspoređenju, — nego li koju drugu mogućnost, da se dodje do mira. Engleska se naime danas bori intenzivnije nego ikad dosad za svoj prestiž kao svjetska velesila i za svoj vodeći položaj, koji je u posljednjim godinama pretrpio mnogi teški udar. S tih razloga ne može njemačkom neprijatelju onkraj kanala biti ništa nepoželjnije od jedne neodređene mogućnosti za mir, koja bi proizšla iz Petrograda, te bi danas ili sutra po-

novno istupila u Stockholm. Engleska ne će samo da sebi prisvoji zaslugu, kako je zapalila svjetski požar, ona hoće da „nčini“ i mir, te da se kod zaključenja mira predstavi kao sila, čija je vojnička i privredna nadmoć dovela do odluke. Da Engleska pored toga sa zadovoljstvom potpisuje zaključke privremene ruske vlade, kojom novi ruski režim zaboravlja svaku osvajačku ponisao, te se odrice čak i Carigrada te dardanskog moreuze, zaboravljajući pri tom, da su to još prije kratkog vremena smatrali „bezuvjetnom nuždom“, — to nas ne smije da zabuni. U koliko će manje engleski saveznici zahvaljujući kod sklapanja mira, u toliko će manje zalogaje tražiti Velika Britanija za sebe, i prema svom shvaćanju i moći, kad bi pomoću francuske krvi na Aisni i u Champagni ostala pobjednicom.

Kakova je upravo ta pobeda, to je drugo pitanje. Njemački front na zapadnom bojištu ne izgleda da je takav, te bi se ma na kojem mjestu da poteškuti. Besprimerno krvoproljeće posljednjih nedjelja donjelo je Engleskoj samo veliko razočaranje, te se gotovo čini, da je već pao jedan veliki dio odluke, do koje je Englezima toliko stalo. Njemačka i njeni saveznici mogu tom odlukom biti zadovoljni. Engleska i Francuska moraju medjutim da si kažu: „Voulez vous, George Dan-din!“

Pravi uzrok nastavku rata.

Zanimljivi govori jednog engleskog člana parlamenta.

(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“.)

Berlin, 23. aprila.

(Wolfiov ured.) „Manchester Guardian“ donosi zanimljive pojednostavnosti o govorima člana engleskog parlamenta F. W. Jowetta, koji je držao na ovogodišnjoj konferenciji nezavisne radničke stranke. Govoreći o užasku Ameriku rat Jowett je rekao: Amerika je izjavila, da nema nikakvih sebičnih namjera niti želi kakva osvajanja, a ne želi ni kolonije. Ona ne traži nikakve materijalne oštete za žrtve, koje će rado podnijeti. Sporazumne sile ne namjeravaju da učine sličnu izjavu. S toga se rat i produžuje.

tala, onda nastaje strnja, koja svoj opstanak ima da zahvali u prvom redu kemijskom djelovanju sumporne kiseline. Ondje se troši kemijska energija, mjesto koje se dobiva tollko korisna elektriciteta.

Pita se sada, koja je od ovih energija najvažnija. Razumije se samo po sebi, mehanička, jer se sve druge energije daju svesti na nju. Mi smo naime vidjeli, da je i pojam topline i električne energije čisto mehaničko gibanje. Kemijski su procesi takodjer gibanje i to gibanje atoma k atomima. Ima naime atomičnih elemenata, koji se silno privlače, skoro bil reka silno vole. I zaista ovo privlačenje i spajanje sasvim je analogno procesima, koji se zbivaju kod bilića, životinja i ljudi.

Tako bi se danas dalо svako gibanje razdijeliti u dvije vrste: u gibanje vidjelih tjesaca i gibanje nevidjelih čestica. Mi imadećemo dakle u prirodi posla same s mehaničkom energijom, to jest s potencijalnom i kinetičnom energijom. No zbroj je ovih dviju energija staljan, jer potencijalnu energiju imaju tijelo, koje je došlo u neki izvanredni položaj, a da može doći u taj položaj morali smo potrošiti baš toliko kinetične, koliko ono sada ima potencijalne energije. Mayerov se zakon može teoretski sasvim lijepo dokazati. Budući da smo rekli, da se sve energije daju svesti na ove dvije, a zbroj je ovih dviju staljan, jasno slijedi, da je i zbroj svih energija staljan.

Naglašujemo, da je zbroj energija staljan, ali pojedine se energije mijenjaju. Časima imaju više mehaničke, časima električne i obrnuto. Ako slap vode pada

Ne radi Belgije i Francuske, pa ne ni za slobodnu Poljsku ili rješenje elazko-lotarinškog pitanja, nego jedino, da se zadobiju njemačke kolonije Africi i da se raspoređuju Austro-Ugarska i Turska, da bi četvorni sporazum na račun tih država izveo svoj osvajanja.

Položaj na zapadnom bojištu.

Propast Nivelles-ovih operacija.

Kb. Berlin, 23. aprila.

Wolfiov ured opisuje daleko istaknute ciljeve francuske ofenzive, utvrđuje njenu propast i veli: Ako smjerenje operacije ne budu izvedene stopu za stopu, onda je cito plan bio osudjen da propadne. Danas, poslije čitavog niza krvavih borbenih dana, smjele su operacije konačno propale.

Loš prorok.

Ako je išta kod Francuza nerazrije, to je bez sumnje njihovo hvalisanje. Oni su rječima već toliko puta uništili Niemačku a s njom i središnje vlasti, i kad bi bilo po tim rječima, onda bi Francuska za ovih hiljadu dana imala već hiljadu pobjeda, a njezine bi čete već davno stajale na Rajat ili pred Berlinom. U prikos žalosnom ali istinitom faktu, da se tih hvalisaju do sad nijesu ispunila, hvalisavci francuske republike još se nijesu načinili da budu skromniji, razumniji i stedljiviji sa svojim frizama. 18. marta prorekao je Hervé, taj nekadašnji antimilitarista i sadašnji francuski ministar vojne, da će se njemačka vojska isto onako naglo srušiti, kao što je i carizam srušio i kao što je sad nastalo naglo oslobođenje posljednjog francuskog zemljišta. Ovo proročanstvo već dvoje i po godine propovijedaju francuski političari i novinari, ali s njim ne stoji bolje nego s proročanstvima gospodje Thibes: ona se ne ispunjavaju. Malo kasnije već je priuđen Hervé da prizna, da je bitka teška, teža nego što smo je očekivali. Velika bitka, koja se vodi između Solsona i Aisne, pokazala se kao fijasko. Iako je žrtvovanje toliko hiljada francuskih vojnika, neprijatelj ne ustupa i toliko je držak, da se ni malo ne obazire na pariške proroke. Čovjek se mora čuditi, da obmanjujući francusko stanovništvo već odavnina protjeralo iz zenitje proroke kova Hervé-ovog, kad već oni sami neće da vide, da im taj zanat ne ide od ruke. Ali iza te gospode stoji francuska vlast, koja treba takve lude, da njih-

na točak, koji okreće dinamomašinu, stvara se elektricitet, koja služi za pogon strojeva, koja daje rasvjetu i toplinu. Prvotna se mehanička energija pretvara u električnu, a ova se opet cijepa u sve moguće druge. To je ono osobito u uredi svijeta, da se mogu energije tako pretvarati jedna u drugu. Do upravo idealne savršenosti dotjerano je to baš s pomoću električne energije, jer ona je tako reči za sve. Ona može postati i mehaničkom i toplinskim i kemijskim energijom i u kojem je obliku čovjek želi, samo treba zahtijevati i ona je ovde.

Najmanje je vrijedna toplinska energija. Gdje god se naime vrši kako radnja, svuda se stvara toplina. Kod trenja, sraza, gibanja, kod kemijskog spajanja, kod elektriciteta, ukrašava sva. Svaki životni proces izlučuje kao nužni agregat toplinu. Osobito se to neugodno osjeća kod svježosti, jer kako se god svježljika užinje, uviđe dobitavno znatno više topline, nego svjetlosti. Od čitave električne energije, koja ulazi u običnu žarulju, služi tek 5% svjetlosti, a ostali 95% izgubljuju kroz toplinu. Upozorujemo na to, da su električne svježljike još najracionallnije, jer kod drugih se još više topline stvara. Da li će se tome u budućnosti moći doskočiti, to se još ne zna; ima dodušće već danas svjetiljaka, koje troše minimalno toplinu, kao na pr. Moreova živina lampa, ali ta ima opet pogrešku, da je njen svjetlo tako nezdravo. Svakako stoji, da će trebati još mnogo rada, dok se nadje svjetlost, koja bi svim zahtjevima udovoljila, i kod koje će se u prvom redu stvarati što manje topline.

Podlistak.

Leo V. Švarc:

Neuništivost energije.

„Ex nihilo nil fit.“ — Lucretius.

U svemiru nema mirovanja. To je stara, poznata istina, za koju su već Grči znali i s dvije riječi ocratali: Panta rei — sve tečete. Sve je gibljivo; gibljivo su atomi i molekuli, mikrobi i bakterije, kukci i životinje. Ljudi se kreću. Blijke i drveće raste, potoci i rijeke teku, pa napokon i Zemlja se vrti, pa svi planeti i sve svemiru. U prirodi je dakle vječno gibanje; u silnom

Vom pomoću održava narod u grozničavom raspoloženju, te je tako i Hrvati, da se na znanje, kad se ovaj francuske godine prijavio za front, da on može u Parizu svojim listom više da koristi otadžbini. Francuska vlada i francuski proroci dostojni su jedni drugih.

Austro-Ugarska.

Njihova Veličanstva u Bozenu.

Kb. Bozen, 23. aprila.

Njihova Veličanstva, koja su juče prije podne prispjela ovamo, pozdravljana su svuda neopisanim oduševljenjem. Radi dočeka bili su na stanicama: maršal Conrad pl. Hötzendorff, mnogobrojni generali, časnici i građanski dostojnici Bozena. Njihova Veličanstva trebala su se automobilom odvesti u crkvu, ali su se riješili, da idu pješice. Sa svih strana je svijet narušavajući da Njihovim Veličanstvima podnese cvijeće. Kratki put trajao je 20 časaka. I na svom povratku Njihova Veličanstva bila su oduševljeno pozdravljana. Dvorski voz, kojim su Njihova Veličanstva putovala u Bozen i nazad, bio je na mnogim stanicama dočekivan, gdje su gradonačelnici i svećenici raznih mjesto izjavljivali vjernost i odanost.

Ruska revolucija.

Petrogradski garnizon i zaseban mir. (Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“)

Petrograd, 23. aprila.

Petrogradski brzjavni ured javlja: U tavorijskoj palati održano je sauvjetovanje izaslanika cijele šeste i devetog četvrti, pete, sedme, osme i dvanaest vojske, kao i prve gardijske divizije. U savjetovanju su učestvovali zastupnici izvršnog odbora radnika i vojnika. Izaslanici su između ostalog postavili pitanje, da li je savjet radničkih i vojničkih izaslanika u Petrogradu doista za zaseban mir. Zastupnik savjeta Sokolov je odgovorio, da savjet odbija od sebe svaku pomisao o zasebnom miru.

Ruski radnički i vojnički savjet o miru. (Naročiti brzojav „Beograd. Novina“).

Petrograd, 23. aprila.

Petrogradski brzjavni ured javlja: Socijal-demokrata Meyer, član američkog kongresa, uputio je članu Čeđzeu, predsjedniku savjeta radničkih i vojničkih izaslanika, ovaj brzojav:

Kao jedini socijaldemokratski poslanik u američkom kongresu molim vas, da odlučno pobijete vijesti, koje nas jako uznemiruju, da je ruska socijaldemokracija naklonjena zasebnom miru s Njemačkom.

Izvršni odbor savjeta radničkih i vojničkih izaslanika poslao je Meyeru ovaj odgovor:

Kao što je izjavljeno u pozivu savjeta radničkih i vojničkih izaslanika, koji je upućen narodima cijelog svijeta, a tako isto i u odluci oštrog konгрesa savjeta radničkih i vojničkih izaslanika, cijelokupna ruska revolucionarna demokracija ne teži ni za kakvim zasebnim miron, nego ona hoće međunarodni mir bez aneksija i stvarnih ili maglovitih ratnih odšteta, na osnovu slobodnog razvitka naroda i u smjeru, da proletarijat svih zemalja mora proraditi, da se mir na ponuđenoj osnovi što je moguće prije ostvari.

Tako se toplina kod svakog procesa javlja. Najžalosnije je to, da se obrnuto ne može toliko trebati. Pomoću možemo tjerati lokomotive, možemo stvarati kemijske procese, možemo paći i električnu struju dobiti, ali ona energija, koja se na taj način dobiva još je uvihek manja od silne množine topline što se izlučuje. Jasno je, da toplinska energija prema tome dnevno raste i to na račun drugih energija. Uvihek se stvara jedan suvišak topline, iz kojeg više ne možemo dobiti nikakove radnje, ni energije. Taj suvišak zovemo entropijom. Clausius veli o njoj:

Entropija ide u susret svojemu vrhuncu. Broj svih energija je stalan, toplinska energija biva sve veća; što slijedi odatle? Slijedi, da će se jednoga dana sva energija pretvoriti u toplinsku energiju, u entropiju, iz koje više ne ćemo moći dobiti nikakove mehaničke radnje. Ako smijemo tako daleko pokazati, mogao bi to onda biti krac svijeta. Svakako se ne smijemo zbog tiga preplašiti, jer ako se to i zbude, proći će dotele milijuni i milijuni godina.

Ipak nešto odavde učimo, a to je, da bismo primjerom štedljivošću mogli mnogo više upotrebiti energije za se zadržati. Time bi i ljudstvu, a i uopšte svijetu pružili bivstvovanje. To je ono, što Ostwald tako uporno zahtjeva od čovječanstva: Ne razbacuj energije!

Imade još jedno pitanje, koje nas mora. Otkle se nadoknađuje ta silna množina energije, što se dnevno troši na Zemlji? Zemlja je dobitva od Sunca.

Mi držimo, da je Sunce prema tome izvor energije i to ne samo za nas, već i za čitav svoj sustav. Ono svoju energiju po jednom tumačenju nadoknađuje tako, da se

Ukraini narodni kongres za ruskou saveznu republiku.

Kb. Kijev, 23. aprila.

Petrogradski brzjavni ured javlja: Ukrainski narodni kongres, u kojemu je učestvovao profesor Kruševski, izjasnio se za ruskou saveznu republiku kao i za samoupravu Ukrajine.

Lvov i Gučkov ruskim radnicima.

Kb. Petrograd, 23. aprila.

Ministar predsjednik Lvov i ministar rata Gučkov uputili su poziv radnicima, koji su zaposleni radovima za vojsku, a u kome se veli: Našem iskušenju je kucnuo posljednji čas i može za nas biti sudobosan, jer će nam on donijeti sreću i slobodu za uvjek, ili će nas lišiti naše narodne časti i baciti ponovo u ranje ropstvo. Budimo sami kovači svoje sreće i naše sudbine! Sudbina slobode nalazi se u našim rukama.

Ostavka generala Lešickog.

Kb. Bern, 23. aprila.

„Matin“ javlja iz Petrograda: General Lešicki, vrhovni zapovjednik na rumunjskom frontu, dao je sviju ostavku.

Amerika u ratu.

Engleska misija u Americi.

Kb. New-York, 23. aprila.

Engleska misija sa Balfourom na čelu primljena je oduševljeno u Sjedinjenim Državama. Dočekana na granici od predstavnika ministarstva rata i mornarice, odvezlo se izaslanstvo u Washington. U jednom razgovoru Balfour je izjavio, da je svrha misije osiguranje zajedničkog rata svih onih, koji žele trajan mir poslije pobedilačkog rata.

Engleska i kolonije.

Engleska aškiuje s republikancima.

(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“)

Haag, 23. aprila.

„Hollandsch Nieuws bureau“ javlja iz Londona: Od kako su mnoge republike postale članovi četvornog sporazuma, počela je i Engleska da aškiuje s republikanicima. Poznatni publicista Welles piše u „Times-u“:

Naši prijatelji u republikama Rusiji, Francuske, Amerike i Portugalske treba da znaju, da i u nas postoji jaka struja za republikom. Bilo bi izlišno tvrditi, da su nam prohtjevi dobrodošli. Kruna i skiptar imaju za nas Englesko još istorijsku vrijednost.

Najnovije brzjavne vijesti.

Kuez Lvov i Rumunjska.

(Naročiti brzojav „Beogradskih Novina“)

Rotterdam, 23. aprila.

Rumunjski dopisnik „Daily Telegraph“ razgovarao se s ministrom predsjednikom Lvovom o Rumunjskoj. Knez Lvov mu je rekao: Mi znamo, koliko je i što je sve Rumunjska morala podnijeti i gotovi smo sve da učinimo, da je potpomognemo. Transportno pitanje zadaje velike teškoće, ali se mi ipak nadamo, da ćemo biti u položaju, da za tu zemlju učinimo sve, što je potrebno.

postepeno steže. Kod svakog se naime skrčivanja oslobadja silna množina topline, budući da atomi moraju polaganje titrati. Na taj način umanjuje im se kinetična energija na račun toplinske. Helmholz je izračunao, da je clostato, da se nadoknadi toplina Sunca, koja je otišla u svemir, da se promjer ove nebeske kugle u 2289 godina stegne samo za jednu desetihiljadinku svoje sadanje veličine. Po drugom tumačenju, nastaje uvihek nova toplina tako, što kozmička tjelesa padaju u Sunce i tu se zbog slaga javlja vrućina.

Da se zakon još više potvrdi, počeli su i na životinjama pukuse obavljati, da li se doista ništa od energije ne gubi. Tu su zanimljivi pokusi Rubnerovi i Atwaterovi. Ako čovjek ili životinja radi, onda se potrošena energija javlja u obliku topline. Na taj način odilazi jako tumpno toplina iz čovječjeg tijela, a ta se nadoknađuje tako, da se čovjek hrani. U hrani ima najveću učinku, koji se u našoj krvi spaja s kisikom; kod tog spajanja ili bolje reći izgaranja nastaje toplina. Jasno je, da čovjek to više hrane trebati, što bude više radio t. j. što bude više topline otišlo. No vrijedi i obrnuto. Sto se čovjek više hrani, to će se više topline razvijati. I na tom temelju gradili su Rubner i Atwater svoje pukuse. Značajno je po razvijatim znanostima, da je pogreška kod ovih izračunavača bila katkada tek 1/2%, što je neznačljivo.

Na osnovi ovakvih bioloških pojava dobio je Robert Mayer inicijativu za svoju opažanje. On je naime opazio na ljudima, koji manje topline daju okolicu, (to su ljudi, koji žive u tropskim krajevima), da imaju svjetliju venoznu krv od sjevernjaka, koji zbog hladne klime trebaju više topline i s toga u krv dolazi više do izgaranja. To se onda očituje u boji krvi:

Držanje Norveške.

Kb. Christiania, 23. aprila.

Završene su tajne sjednice narodne skupštine: Potpuna saglasnost vlada o tome, da se spojna politika produži i dalje u okviru s trogenu neutralnosti. Odluka nije donijeta. Rasprostrane vijesti, da će se trgovinski brodovi oružati, potpuno su neosnovane.

Sitne vijesti.

Kb. Kristianija, 22. aprila.

Narodna skupština primila je kredit od 150.000 kruna za potpomaganje mornara, koji su izgubili svoja mesta.

Kb. Madrid, 22. aprila.

Španjolski je poslanik na Vatikanu, Cabeton, predao ostavku.

Kb. Rim, 22. aprila.

Za talijanskog poslanika u Tokiju imenovan je marquis Cusan-i-Confalonieri.

Kb. Amsterdam, 22. aprila.

Spisak gubitaka, koji „Times“ objavljuje 14. o. m. donosi imena 112 časnika i 660 ljudi.

Grad i okolica.

Objava.

Englezi i Francuzi smjeraju, da počne srpski narod i da ga navedu na buntovnička djela protiv njegovih sasudnih vlasti. Istorija posljednjeg buntovničkog poštuja, — ma koliko da je ona žalosna za onaj maleni dio srpskog naroda, koji se od nekoliko plaćenih voda dao dovesti do sigurnog samoubistva, — kazuje dosta jasno unaprijed sudbinu svih sličnih preduzeća nesavjesnih agenata Engleza, koji se tobož brinu za slobodu, pravilno rečeno za propast malih naroda. Srpska krv, uzaludno prolivena, treba ponovo da bude jedina vrijednost, kojom bi se platilo učešće u ovom englesko-francuskom priredjivanju, koje je samo dokaz njihove nemoci.

Engleski podstrekac hoće, svom novcem, ponovo da verbuje jeftine samoubicu, koji bi mjesto njega trebali da vrše uzaludan posao. Lukav Britanac vidi, da će mu biti nemoguće da ratuje „do posljednjeg ruskog vojnika“, kao što je namjeravao, pa sad treba i posljednji Srbin, koji je još u životu, da se krvavi za njega, za njegovu kesu i za njegovu korist. Od svih žrtava sporazumih sile nije ni jedan narod tako strohovito i tako uzaludno proljevao svoju krv, kao srpski narod, i ni jedan narod nije tako sramno od svojih zavoda prevaren, kao što je srpski narod. Pa ipak ti nesavjesni sebični britanski zavodjači ne znaju granice. I oni srpski ljudi, koji gisu kao vojnici u časnoj borbi prolili svoju krv na oltaru englesko-francuske gramljivosti, treba sada kao pobunjenci i razbojnici da se krvave za svoje nemoće vodje.

Vojna glavna gubernija pretpostavlja, da srpski narod, poučen žalosnim ljkstvima ovoga rata, ne će podleći novim pokušajima zavodenja stranih agenata i tudižnih najamnika, tih izdajnika njegove krvlji, koji se pojavljuju pod obrazinom patriota. Svišnja svoje moći, vojna glavna gubernija opominje srpski narod, čiji su mirni članovi ovduje u svako doba načinili slobodu, koja stoji u saglasnosti sa ratnim zakonima, i mogućnost za svoj opstanak te zaštitu protiv nepravde, da u svom vlastitom interesu proizvedu i

boja je krv sjevernjaka tanjira od boje krvju južnjaka.

U svim ovim primjerima jasno je počinjeno, kako zakon o održanju energije svuda vrijedi. Jedna se hipoteza, ili princip može tako dugo držati, dok ga ne obori jedan pojao, koji mu se protivi. I eto, otkad ovaj zakon poznamo, nikad se nije našla činjenica, koja bi ga mogla potući. Bilo je pojao, koji su ga htjeli uzdrmati, ali iz svakog ovakvog međjana izasao je on još bogatiji.

Njemu imademo zahvaliti, da u prirodi sve drugim okom gledamo, a osim toga baš je ovim principom udovoljeno davanju težnji ljudi za jedinstvom. Svi se pojavljuju da su jedni poznati na jedan pojao, sve energete na jednu energiju.

Samo u kemiji nije još polučeno potpuno jedinstvo, jer do dana današnjeg nije još nadjena jedna tvar, u koju bi se se drugo dalo svesti. No noviji pojavi, koji su u početku na radiju, koji se emanacijom pretvara u druga počela, upozorjuju nas, da će se možda ipak jednom ispuniti san alkimista, te ćemo moći pretvarati kovinu u kovinu i crpati zlato iz jedne tvari. Jedan zakon imademo i s ovim mogram bar sa sada biti zadovoljni. Istina je dođuće, da nam je baš njime istrižuta za uvihek neda, da bi se dao narediti stroj, koji bi mjesto nas radio, koji bi vječno dovodio novu energiju. No cilj čovjek-a leži u radu, a upravo zakon održanja energije nam jamči, da taj rad nije uzaludan: svaka potrošena energija stvara samo novu energiju. Kad je već tako uređeno, da je perpetuum mobile nemoguće, onda je to samo opet jedan lijep dokaz tome, kako je svijet savršeno uređen. Ljudima bi i te kako dosadno bilo, kad bi mjesto njih netko drugi radio.

(Priroda.)

dalje putem lojalnog ponašanja i bezuslovnog mira, na kome se do sad nalaže da se načinje većina oblasti, i da se ne daje zavest u nikakvu nesmotrenost. Svaki pokušaj nepoučenih zanešanjaka za pobunu protiv sadalje državne vlasti biće u začetku nemilostivo ugušen. Mogući poremećaj reda pevratice se odmah samo o trošku i na štetu srpskog naroda.

uprava c. i k. sirotog doma u Topčideru na prvi dan Uskrsa 200 komada uskršnjih šarana jaja, da se porazdjuju medju sirotinu dječaku. Na tom se danu uprava sirotinu dječaku. — Uprava c. i k. sirotinu dječaku.

Narodna privreda.

Spravljanje i upotreba perocida.
(Zamjena plavog kamena.)

Područje c. i k. vojne glavne gubernije u Srbiji ima opsežne, a donekle i prvo-klasne vinograde, o čijem obdelavanju i racionalnom iskoriscavanju ima vojna uprava takođe da se stara; ona se faktično i trudi, da vinogradare snabdje svima za vinogradarstvo potrebnim sredstvima.

Kao što je u opštu poznato, podloži vinova loza na američkoj podlozi raznim bolestima, od kojih se do sad samo urednom upotrebo rastvora plavog kamena i kreča mogla očuvati. Ali pošto se sad plavi kamen ne može ni po skupe novce dobiti, to su činjeni razni pokušaji, koji su utvrđeni, da perocid može da zamjeni plavi kamen. Pokušaji, činjeni s perocidom prošle godine u području c. i k. vojne glavne gubernije, imali su najbolji uspjeh. Istina je, da kilogram perocida staje 10, a plavog kamena samo 2.50 kruni i da se oba sredstva mogu dobiti kod svih okružnih i kotarskih zapovjedništava, ali je i to istina, da plavog kamena ima vrlo malo i da se njime ne mogu ni izdaleka podmiriti svi vinogradari, te će morati većina njih da se posluži perocidom, koji se ovako spremi i upotrebljava:

Šipci se u jednu kadu od prilike 50 litara hladne vode i ova se postepeno i uz neprestano miješanje domeće 3 kilograma sitno samijevenog (istrenog) perocida. Poslije toga miješa se istoga dana od vremena na vrijeme još nekoliko putova i to svadba samo kakvim drvenim štamponom ostavi tako da prenosi. Idućeg jutra se smjesa opet dobro promješa i ostavi jeđan sat na miru. U drugi jedan sud, koji hvata od prilike 100 litara, stave se 3 kilograma ugašenog kreča i na ovaj se postepeno sipa do 5 litara vode uz neprestano miješanje drvenim štamponom, sve doneđe, dok se kreč s vodom potpuno neizmješa, a zatim se uspe u tu smjesu još 20 litara vode i sve ponovo dobro izmješa. Poslije toga sipa se u tu smjesu smješa perocida uz neprestano miješanje. I smjesu perocida treba prije sipanja promješati, ali ne do dna, da se ne bi pomutio i talog perocida, koji se je uhvatio za dno kade. Ovaj talog ne ismije se miješati s ostatkom smjesom, a i ova smjesa perocida ne smije se odmah poslije miješanja sipati u krečnu vodu, već tek pošto se pjeskoviti dio perocida sljago na dno kade. Pri sipanju perocidu smjesu u krečni rastvor a uz neprestano snažno miješanje sipa se postepeno još toliko vode, da ova nova mješavina iznosi do 100 litara. Ova se smjesa ponovo dobro izmješa i onda je gotova za upotrebu i može više nedjelja tako da stoji do upotrebe, a upotrebljava se kao i smjesa od plavog kamena.

Nov rani kukuruz.

U Madjarskoj su, ima nekoliko godina uveli i oprobali novu vrstu ranog kukuruza, zvanu „Putj“.

Ranostas je odlika ove nove vrste, koja joj daje prvenstvo među svim dosadašnjim vrstama kukuruza. On stiže u južnoj Madjarskoj za branje još oko Velike Gospodje (15. avgusta). Ne samo da u vanrednim prilikama imamo tako jamstva, ako malo i odobrimo sa obradom zemlje i žetve, da će meru blagovremeno postići već i u redovnim godinama možemo kukuruzića u jesen na vrijeme i propisno da obradimo i ozimicom da zasijemo. A to nije mala dobit. Druga se vrlo važna odlika ovog kukuruza sastoji u tome, što se on na 4 do 6 nedjelja poslije berbe može već kruniti, a da se ne moramo bojati nikakve opasnosti. Razumije se, da je to posljedica njegova ranostasa, jer u polovini avgusta, kad pada njegov berba, još su topli danii za srušenje korenja (klipa), koji je tanak, a sama zrna su sitna, ali jedra, — dakle sve odlike, koje olakšavaju brzo sušenje. Treća mu

mijene na sadašnju Rusiju i na Balkan. Možda će imati drugde prilike, da se obazrem na ova rezoniranja, što u ovom kraju prikazu ne bi mogla. — Gospodin Nv. (valjda opet „Nehajev“) referiše u „Glazbenim pabircima“ o knjizi Žganec „Hrvatske pučke popivke iz Medjimurja“, a g. I. Kranjc piše o nainovoj zagrebačkoj premjeri Ojura Dimoviću: „Zmija je mlađenac“; ako je stvar, veli kritičar, na pozornici propala, to ipak pisac ima talenta i spremne toliko, da se kad poslije može još jednom okušati u pisanju komedija. — G. V. Dukat izvješće o jednoj putnoj sličici još iz g. 1818., kad je njemački naučenjak G. v. Martens, boraveći u Veneciji svratio malo i kod hrvatske medje, pa utiske s tog boravka i opisao. Napokon je još referat o važnom pokretu naučnog lista „Priroda“ i izvještaj Društva hrvatskih književnika o idućim edicijama.

Ovaj prvi broj „Savremenika“ ima vrlo uspijele ilustracije i to od talentovanog mladog slikara Maksimilijana Vanke dvije karakteristične studije, a uz članak Oj. Szabó-a otinute su istorijske i sadržane slike iz okolice Ilaka. I „Savremnik“ dokazuje, da se književnost i umjetnost u Hrvata takođe za rata razvija prirodnim i gotovo normalnim tijekom. Jači odrazi rata ulaziće s vremenom i sami...

Branika S.

„Zlatna knjiga naroda hrvatskoga“. Povijest jednoga naroda jest povijest njegova života, rada, akcije, razvitka i djelovanja, u riječi povijest njegove ekzistencije. Ona mu kazuje koliko su

je vrlo dobra strana, što je potpuno uporan protiv suše, pa i onda, kad je ta suša vrlo velika. Dok druge vrste kukuruza u tom slučaju nose na svakom struku mahom po jedan klip, ova vrsta kukuruza nosi 2—3, a nekad još i više klipova po struku. Iz svega doče rečnoga vidimo, da je ova vrsta kukuruza prava dobit i blagodat naročito za hladnije i surovije krajeve uživši položaju, u kojima krupozrni kukuruz gotovo nikad, a sitnozrni („činkvantino“ — „pedesetdvjino“) rijetko kada potpuno sazrijeva. Struk ovoga kukuruza „Puti“ dostigne visinu „činkvantina“, ima tanku stabljkiju (filuzinu), koju stoka gotovo isto tako rado jede kao i liski, a manje se širi nego činkvantin, tako da se može gušće sihati. I zato je opet jasno, da on odbacuje veći prinos u zrnu i u piću. Zrna su mu sitna kao u činkvantinu, samo su blijeđe boje. — Zato sije rani kukuruz. —

Šteta na milijune kod gojenja talijanskog cvijeća.

Gornjo talijanska cvjetna industrija pretrpjela je štetu na milijune. Inače je u ono vrijeme bilo svuda najkrasnijeg cvjeća, dočim su se ove godine smrznule sve kulture. Još i sad padne često temperatura ispod mrlje. Takavu zimu ljudi onda ne upuste ne pamte.

Odricanje viadura od prijestolja u svjetskoj povijesti.

Tečajem svjetske povijesti nailazimo upravo na nebrojeno vladara, koji su se ili dobrovoljno odrečali prijestolja, ili su opet zbog tadašnjih prilika bili primorani, da polože krunu. Devenetao stoljeće upravo obiluje ovakvim svrnućima i odricanjima. Početkom ovoga stoljeća upravo se radijalo oko prenastrojenja i novoga poretku evropskih država i tako je već godine 1802. donijela prvu zahvalu jednoga kralja. Bio je to sardinski Karlo Emanuel, kralj koji je uvidjevši, da će svoju zemlju mirom u Amiensu posye izgubiti, a izgleda u njen povratku nije bio nikakvoga, položio krunu u korist svoga sina Viktora Emanuela I. Skoro zatim odigrala se u Španiji prava komedija s tim odricanjima. Revolucija godine 1808. koja je svrgnula „kneza mira“ Godoya, koji je do onda u zemlji bio upravo svemopćan, stojala je i kralja Karla IV. krunu; on se zahvalio u korist svoga sina Ferdinanda VII. Kasnije pak nije ovo odrečnuće htio priznati, rekavši u jednom listu na Napoleonu, da je bio primoran okolnostima, da se prijestolju odrečne. Iza toga pozove Napoleon eba španjolsku kraljiju Bayonne i primora ih, da se odreknu prijestolja; time je svome starijem bratu Josipu načinio slobodan put do španjolskog prijestolja. No i ovaj, kako je poznato, nije onda imao mnogo radosnih dana; već godine 1813. došao je red i na njega, te se on zahvalio, našto Ferdinand VII. opet stupi na prijestolje. Tada se bio već približio i onaj kćerni čas sudbine, koji je i najmoćnije ga medju moćnjinama, srušio. Od svjetskog je znamenovanja ona scena, koja se odigrala 11. aprila 1814. u Fontainebleau, a koja se 22. jula 1815. opet ponovila. Napoleonu nije prestao drugi put, nego da se zahvali u korist svoga sina.

Tada je za kratko nastupio mir, te se čitalo, da su za prijestolja Evrope u ovim poretkom stvari i prilika došli danira i počinku. No već godine 1826. zahvalio se portugalski kralj Dom Petro u korist svoje kćeri Marije da Glorie, a sam zaposledje prijestolju Brazilije; ti su dogadjaji bili početak dugom nizu unutarnjih zapečata, koji su konačno svršili tim,

patnje i bolova, odlučnosti i ustajnosti moralni doživjeti i preživjeti prije, dok im je napokon uspjeo, da se maknu s mrtve tačke primitivnog života i udju u kolotečinu kulturnih svjetskih radnika.

Hrvatski se narod može ustinstu ponositi svojom heroickom povijesni. Nigdje neće naći na kakav čin malodušja, ili kukavštine, nigdje na podlost, ili lucumjerje, nigdje na nešta što bi moglo poniziti čovjeka, ili narod. Svuda su samo izgledi odlučnosti, heroizma i odvažnosti, svuda susreteš ustajnosti i golemu eneržiju, svuda karakter i velikodusje. Može se bez pretjeravanja ustvrditi, da je cijelokupna hrvatska povijest nepregledan niz borbi i napora za usušivanje slobode i vjere, za sačuvanje i razvijanje narodne samovrijestnosti.

Poznato je cijelom svijetu, koliko su ogromnih žrtava doprinijeli Hrvati u ovom golemom hrvanju naroda, koliko su heroizmom pokazali i tim još jednom potvrdili, da su dostojni sinovi svojih slavnih predaka. Da se postavi dostojan spomenik zaslugu hrvatskoga naroda i njegovim zasluznim sinovima i kćerima, lijepe kita odabranje hrvatske inteligencije, još o lanjskom Vaskrsu, odlučila se je da oživotvori veliku jednu osnovu, da naime sastavi jedno oveće djelo, koje će opisati 4—5 svezaka u velikom formatu, a bit će ilustrovano sa preko 200 umjetničkih ilustracija te će pod zajedničkim naslovom „Zlatna knjiga naroda hrvatskoga“, ugledati svijet i tim pozonom potomstvu ostaviti dostojnu uspomenu.

Poznato je, da su i ostali narodi u našoj Monarhiji, već zasnovali takova djela, koja su i djelomice ugledala svijet, te nam svjedoče o radu i djelovanju njihovom u ovom velikom svjetskom konfliktu.

da je Dom Miguel, kojega je general Marias sa svijetu strana opkolio i pobijedio, morao već godine 1834. potpisati svoju kobnu osudu. Međutim se i u sjevernoj susjednoj zemlji događale promjene. Revolucija u junu učinila je kraj vlasti Bourbons, i Karlo X. odrekao se prijestolja dne 2. avgusta 1830. godine u Rambouillet u korist svoga unuka voivode de Bordeauxa. No ovaj vojvoda nikad nije nosio francusku krunu, već je umjesto njega stupio na prijestolje rođak Orleans, Ludwig Philipp, koji se u februaru 1848. godine zahvalio. Ne dugo iza toga odrekao se i bavarski Ludvig I. svoje krune; o njemu se tačno ne zna, da li se odrekao prijestolja zbog političkih prilika ili ga je na to primorala poznata afera lijepe plesačice Lole Montez. Treći knez, koji se još iste godine zahvalio, bio je austrijski car Ferdinand, koji se 2. decembra 1848. god. u Olomuču odrekao prijestolja u korist svoga nećaka Franje Josipa. Posljedica je dogadjaja god. 1848. odrečnuće sardiinskog kralja Karla Alberta, koji je predao krunu svom sinu Emanuelu II., preprečivši od vojske Radetzkoga teške poraze kod Custozze, Mortare i Novare i izgubivši ugled u vlastitoj zemlji.

Od godine 1848. nije bilo tako čestih zahvala vladara, no kao što je i posve razumljivo, nikad niješte zahvale prestale. Kod grčkoga Otte I. ne može se baš govoriti o zahvali. Njega su srušili i protjerali iz zemlje no se svojim pravom nije nikada odrekao. To je bilo godine 1862. Iste se godine šetao parkom u Sanssouci pruski kralj Wilhelm s Bismarckom, kojom prilikom kralj visokom državniku saopštio, da se kani zahvaliti na prijestolju. Tada je Bismarcku uspjeo kralja odvratiti od njegove namisli. Tada je došla na red Španija. Godine 1870. zahvalila se kraljica Isabella u korist svoga sina Alfonsa (XII.); no ipak je tek sin Viktor Emanuel Amadej preuzeo španjolsku krunu. No on se tako malo radovao svojoj kuni, da je već treće godine iz nastupa svoje vlade, napustio prijestolje. Sada je došao i red na istok. U jeseni godine 1886. izvršila se tragedija viteškoga Aleksandra bugarskog, koji je urotom dospio u sužanjstvo, te bio odveden u ruski grad Reni, odakle su ga opet s triumfom dopremili; kasnije se opet zbog tlačenja Rusije morao odreći prijestolja. Jedva tri godine iza toga slijedio ga je njegov protivnik na bojnom polju, srpski kralj Milan.

Narodno zdravljie.

Senzacionalna operacija.

U londonskoj vojnoj City-bolnici živeo je kirurg dr. Gardiner senzacijalni operatori. Sin člana engleskog parlamenta, pričuvni časnik O'Grady dopremljen je u tu bolnicu sa teškom ranom. Granata mu je tako ozlijedila lijevo rame, da su svi lječnici bili za amputaciju ruke, samo je dr. Gardiner bio za to, da se pokuša operacija, te ju je odmah predržeo. Pomoćno je odrezao lijevu ruku u zglobo, očistio ranu od dijelova granate i ruku natrag prišio uz rame. Nakon nekog vremena rana je posve zacijelila i časnik O'Grady ušao je posve zdrav. Jedino mu je ruka za neko 5 centimetara kraća; to se medjutim jedva zamjećuje, pa se je već krenuo na frontu. Velik taj uspjeh dosad posve nepoznat dra Gardinera pobudio je u svim lječničkim krugovima silnu senzaciju.

Patnje i bolova, odlučnosti i ustajnosti moralni doživjeti i preživjeti prije, dok im je napokon uspjeo, da se maknu s mrtve tačke primitivnog života i udju u kolotečinu kulturnih svjetskih radnika.

Hrvatski se narod može ustinstu ponositi svojom heroickom povijesni. Nigdje neće naći na kakav čin malodušja, ili kukavštine, nigdje na podlost, ili lucumjerje, nigdje na nešta što bi moglo poniziti čovjeka, ili narod. Svuda su samo izgledi odlučnosti, heroizma i odvažnosti, svuda susreteš ustajnosti i golemu eneržiju, svuda karakter i velikodusje. Može se bez pretjeravanja ustvrditi, da je cijelokupna hrvatska povijest nepregledan niz borbi i napora za usušivanje slobode i vjere, za sačuvanje i razvijanje narodne samovrijestnosti.

Poznato je cijelom svijetu, koliko su ogromnih žrtava doprinijeli Hrvati u ovom golemom hrvanju naroda, koliko su heroizmom pokazali i tim još jednom potvrdili, da su dostojni sinovi svojih slavnih predaka. Da se postavi dostojan spomenik zaslugu hrvatskoga naroda i njegovim zasluznim sinovima i kćerima, lijepe kita odabranje hrvatske inteligencije, još o lanjskom Vaskrsu, odlučila se je da oživotvori veliku jednu osnovu, da naime sastavi jedno oveće djelo, koje će opisati 4—5 svezaka u velikom formatu, a bit će ilustrovano sa preko 200 umjetničkih ilustracija te će pod zajedničkim naslovom „Zlatna knjiga naroda hrvatskoga“, ugledati svijet i tim pozonom potomstvu ostaviti dostojnu uspomenu.

Poznato je, da su i ostali narodi u našoj Monarhiji, već zasnovali takova djela, koja su i djelomice ugledala svijet, te nam svjedoče o radu i djelovanju njihovom u ovom velikom svjetskom konfliktu.

Slike se mogu takodjer poslati, ali

Razne vijesti.

Zanimivo ostrvo.

U perzijskom zaljevu ima ostrvo Bahrein, koje je vrlo zanimivo. Drži se, da je tamo najtoplijie na cijelom svijetu, jer ljeti toplojer skoči do 60 stupnjeva Celsija. Ova skupina ostrva, koja je u svemu 600 km. velika, a imade 68.000 stanovnika, sastoji se ostrva: Samok, Arad i Moarek, koje su već stari narodi poznavali pod imenom Tylo i Arados. Godine 1507. zasjednuo je ostrom Portugal, ali im ostrom već iza 20 godina preote perzijski šah Abas Veliki. U 18. stoljeću protjerane Arapi sa ostrva perzijske činovnike, te ostalo dobro gospodarima ostrva sve do godine 1861., kad su Englezzi zauzeli ostrvo, te arapske šeke se podložile. Ovo ostrvo, pošto je neobično zaklonjeno, imade vrlo plodnu klimu, te se po svemu može nazvati pravim rajem zemaljskim. Stara predaja sumerska veli, da je tamo bio vrt Eden, dakle zemaljski raj. Glavno ostrvo Samak ima velikih voćnjaka datulja; tamo živi bijeli magarac. Na obala ostrva nema pitke vode, jer imade samo malo izvora. Potrebna voda za piće grabi se sa morskog dna. U luci imade naime mnogo izvora pitke vode, ali se odmah pomiješa s slanom morskom vodom. Da bi se ova pitka voda dobavila, silazi ronilac sa mjeđuhorom na dno morsko, te čim nadje vrelo slatkne vode, poklopni ga otvorom mjeđuhora i tako ga napuni i dade se onda opet na površinu izvući. Bahreinska ostrva poznata su iz starih vremena radi svog bogatstva bisernih otočića.

Domaći otočani, koji su svi izvrsni ronci, bave se lovljennjem bisera u moru. Od mjeseca aprila, do oktobra svake godine zasjednuo je lovljennje bisera još oko 30.000 Arapa, koji prodaju ulovljenoj bisera zarade godišnje oko šest milijuna kruna. Glavni promet ostrva ide perzijskom zaljevom, nu misli se, da će se promet izgradnjom bagdadske željeznicu svesti preko Kovejta u Mezopotamiju i u Luke Sredozem

CIJENE OGLASIMA:

Osmina jednog milimetarskog retka (42 mm široko staje) 10 helera
 Pripisano: Petina jednog milimetar retka (70 mm široko) staje 40 helera
 Bilješke: Petina jednog stamparskog retka (70 mm široko) staje Kruna 4
 Mali oglasnik: Jednostavna riječ 5 helera, sa masnim slovima 10 helera.

Lječarska pomoć.
 Dentist F. B. Bril
 — Beograd. —

Makedonska ul. 5. (do Pošte).
 Amerik. Specialist.

Zubet vještacke u zlatu! u kaučku samo se u mome Ate-
 i Izrađuje po najboljem or-
 iginalnom američkom sistemu. Priznam od 8—12 i 2—8.
 90119-1

Doktor
 cijelokupnog lekarstva
 Natalija Davidović-Nikolaević
 ordinira od 11—1 prve podne
 i od 3—6 po podne.
 Stan Čika Ljubina 5, ili Knez
 Mihailova 16. 30385-1

Kupovine i prodaje
 Producje se garnitura za
 salu elegan-
 tina i dobro očuvana. Upitati
 Poslanička ulica br. 29. 30394-2

Namještenja.
 Traži se službeni posao
 kuhinje i sav
 inčevni posao. Upitati u ulici
 Kralja Milana broj 85. 30389-3

Frizerska radnja, Balkanska
 23, potrebuje pomoćnika i
 starijeg učenika (šegrtika).
 Nastup odma. 30363-3

Momak za spoljni služ-
 bu traži se. Upitati u vili „Hristić“ topči-
 dersko bilo 12. 30385-3

Ženska, za sav kućev-
 nih poslova, a da
 razume i kuhati, može dobiti
 odmah mesto u maloj porodici.
 Upitati Noćajska ulica br. 11,
 1. sprat. 30420-8

Stanovi.
 Udoban telefantom stan za izda-
 vanje 3 sobe, predobitelj, soba
 za mlade, kuhinja, kupatilo (ka-
 da 1 furuna) i ostale pri-
 nadnosti u Carigradskoj ulici
 br. 3, levo od kuće g. Dr. St-
 jilovića. 30354-4

Stan sa dvije sobe,
 predobitelj, kuhinjom i ostalim
 udobnostima i stan soba i
 kuhinja izdaju se odmah pod
 krovju u Poslaničkoj ul. 20.
 30408-4

Traži se dobro meblirana
 rana soba sa
 električnim osvjetljenjem, po
 mogućtušu sa kupatilom u bil-
 zini Kalimedgana. Ponude, nje-
 mački sastavljene, predali ad-
 ministraciji ovog lista pod. E.
 W. 344. 30407-4

Razno.
 Traži se dobar klavir Fl-
 gel ili pianino za kupi-
 li. Javiti se kod K. Feld-
 mann, Vuk Karadžić, ulica
 8 do „Beogradske Novine.“
 30366-5

KORESPONDENCIJA.

JACA DINIĆ, Zeneva. Molimo za iz-
 vještaj o našim muževima: Milutinu Stefa-
 noviću, prekobrojni 4 puk dunavska divi-
 zija iz sela Rušana; o Ljubomiru Ružiću,
 iz sela Rušana, 5 puk 3 četa II. poziv prvi
 bataljon, drinska divizija. Čuli smo, da su
 poginuli. Mi Vas molimo obavijestiti nas,
 je li istina. Blagodarne Radojka Stefanović
 i Cveta Ružić, selo Rušan, srez Vračarski,
 okrug Beogradski.

JOVANU PREMOVIĆU, Geneva. Za
 Branislava Petronijevića, profesora Beo-
 gradskog univerziteta, London. Molim Vas,
 da dostavite mom bratu slijedeće: Kod
 kuće smo svi živi i zdravi i jako bri nememo
 za tobom, što se nisi odavno javio. Mara
 u Valjevu zdravo zajedno sa Brankom,
 kaži Djoki, da ne brine. Javljal je češće.
 Prinu pozdrav od brata Djure Petronijevića,
 trgovca iz Uba. 30367-8

BOŽI MIJUSKOVIĆU, Genf. Dragi
 Božo! Jovo Ukropina iz Šapca, posla mi
 je novac koji je on primio od Pester Un-
 garische Komercijal Banke sa izveštajem,
 da si taj novac ti poslao za mene preko po-
 menute banke. Ja sam u ovim Novinama
 od 28. januara molio predsjednika Andru,
 da me naime moje plate pomogni, jer
 sam teško bolestan, a u novčanoj oskudici,
 ali do danas ne dobili ništa. Molim te učini
 što možeš, za što bržu pomoć. Tobe, kao i
 Dimiću Hadžiću mnogo pozdravljam tvoj
 čika Sreta Mihajlović na Ubu, okrug Va-
 ljevo. 30369-8

KOSTI POPOVIĆU, porezniku, Ho-
 tel Terminus, Geneva. Molim izvještite
 moga muža Jovana Pešića u Niči, da sam
 sa mojima živim i zdravim, da sam novac
 i dvije karte primila. Neka češće javlja o
 svome zdravlju. Ja sam se javljala preko
 „Beogradske Novine“ u broju od 27. jula
 1916. i u martu. Pored toga i nebrojeno
 kartama. Ospodinu Popoviću blagođaram
 a moga muža pozdravljam. Mica Pešić,
 Kursulina 24, Beograd. 30370-8

ALEKSANDER BODY, Genf. Condol-
 strasse Nr. 4. Draga Zoro i Micko! Posled-
 nju sam vašu pošiljku primila. Hvala. Ako
 vam je moguće šaljite i dalje. Mnogo Vas
 pozdravlja Rača Dimitrijević, Smederevo,
 Brandenburgerstrasse 3. 30380-8